Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31635
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

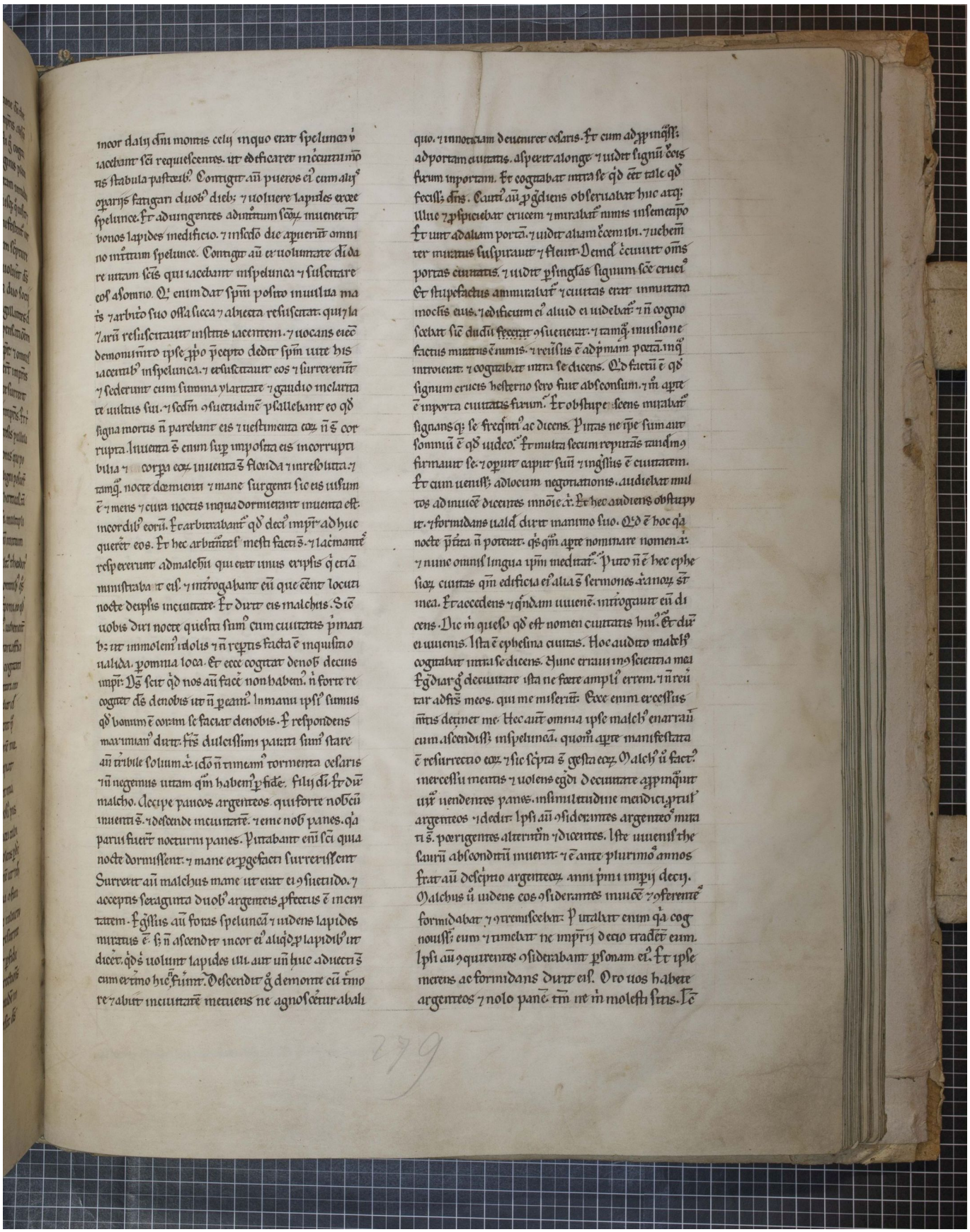

meor dalij dñi mōnis celij in quo erat spelunca ꝑ
uacebant scī requiescentes. ut edificarer mōasterium mō
ns stabula pastorib⁹. Contigit aūt pueros eī cum aliꝭ
ꝑuis fangari duob⁹ diebꝫ; ꝛ uoluere lapides extra
spelunce. Et aduingentes admōtum scōꝫ muenerūt
duos lapides medificio. ꝛ in sextō die apuerūt omni
no introitum spelunce. Contigit aūt eū uolumtate dī
re ut eam scīs qui iacebant in spelunca ꝛ suscitare
eos a somno. Q⁹ enim dat spīm potius in uilla ma
ris ꝛ arbitrio suo ossa sicca ꝛ abiecta reuiuiscere. qui ꝛ
ꝛ aruñ reuiuiscere uultus iacentem. ꝛ uocans extra
demonium ipse ꝑ ꝑcepto dedit spīm ut hi
iacentib⁹ in spelunca. ꝛ exuscitauit eos ꝛ surrexerūt
ꝛ sederunt cum summa ylaritate ꝛ gaudio melioratꝫ
te uultus sui. ꝛ sedm̄ o⁹ suetudinē psallebant eo q⁹
signa mortis ñ parebant eis ꝛ uestimenta eoꝝ ñ ꝯ cor
rupta. Inuenta ꝯ enim sup impositis eis incorrupti
bilia ꝛ corpa eoꝝ inuenta ꝯ floruida ꝛ irresolutꝫ ꝛ
tamq̄. nocte dormienti ꝛ mane surgenti sic eis usum
ē ꝛ mens ꝛ cuius noctis in qua dormierant inuenta est
incordib⁹ eorū. Et arbitrabant q⁹ dec⁹ impī adhuc
quereꝛ eos. Et hec arbitrātes festi facti ꝯ. ꝛ iacmanꝫ
respexerunt admalchū qui erat unus ex ꝑsis q⁹ etiā
ministrabat eis. ꝛ interrogabant eū que ḡnt locuti
nocte de ꝑsis in ciuitate. Et dixit eis malchus. Sic
uobis diu nocte questa sum⁹ cum ciuitatis ꝑmati
b⁹ ut immolem⁹ idolis ꝛ ñ reꝑtus facta ē inquisitio
nalida. ꝑomnia loca. Et ecce cogitat de nob⁹ decius
impī: Dñs scit q⁹ nos aūt facē non habem⁹. ñ forte re
cogitet dñs de nobis ut ñ peam⁹. In manu ipsī⁹ sumus
q⁹ bonum ē coram se faciat de nobis. Ꝑ respondens
maximian⁹ dixit. fīs dulcissimi patris sum⁹ stare
aūt tribule solium a. ideo ñ timem⁹ tormenta celaris
ꝛ ñ negemus uitam q̄m habem⁹ ꝑ fidē. filij dī. Et dñ
malcho. Accipe pancos argenteos. qui forte nob⁹ aū
inuenti ꝯ. ꝛ descende in ciuitatē. ꝛ eme nob⁹ panes. q⁹
parui fuerē nocturni panes. Putabant eū sci qua
nocte dormissent. ꝛ mane exꝑgefacti surrexissent
Surrexit aūt malchus mane ut erat ei ꝙ suetudo. ꝛ
acceptis septuginta duob⁹ argenteis ꝑfectus ē in ciui
tatem. Exiens aūt foras spelunca ꝛ uidens lapides
mutatꝫ ē. ꝛ; ñ ascendit in cor eī aliq̄d ꝑ lapidib⁹ ut
ducēt. q⁹ ꝯ uolunt lapides uni aut uni huc aduecti ꝯ
cum ea⁹ hic fuisse. Descendit aūt ḡ de monte eū timo
re ꝛ abut in cogitatē metuens ne agnoscēt aliq̄
quo. ꝛ introeram deueniret ecclesiā. Et cum adꝑgnāsset
adportam ciuitatis. aspexit alongē ꝛ uidit signū ecclē
sie in portam. Et cogitabat intra se q⁹ ēet tale q⁹
fecisset dñs. Cauit aūt ꝑ ḡdiens obseruabat huc atq;
illuc ꝛ ꝑspiciebat crucem ꝛ mirabat numis in semetipo
Et uenit ad aliam portā. ꝛ uidit aliam ēcem ibi. ꝛ uehem
ter mutatus suspirauit ꝛ fleuit. Deinde ēcuuit oīs
portas ciuitatis. ꝛ uidit ꝑsingulas signum scē crucis
Et stupefactus admiratus ē ciuitas erat immutata
moclis eius. ꝛ edificium ei⁹ aliud ei uidebat. ꝛ ñ cogno
scebat sic ducū fecerat. o⁹ suetudinē. ꝛ tamq̄ insanione
factus mutatus ē animis. ꝛ reuisus ē ad ꝑmam portā. inq̄
introierat. ꝛ cogitabat intra se dicens. Q⁹ factū ē q⁹
signum crucis heri sero fuit absconsum. ꝛ ñ apte
ē in porta ciuitatis fuisse. Et obstupescens mirabat
signans q⁹ se frequēt⁹ ac dicens. Putas ne ipse sum aut
somniū ē q⁹ uideo. Et multa secum reputās tandē
firmauit se. ꝛ optulit caput suū. ꝛ ingressus ē ciuitatem.
Et cum uenisset ad locum negotiationis. audiebat mul
tos ad inuicē dicentes inꝺie ā. Et hec audiens obstupe
fit. ꝛ formidans in animo suo. Q⁹ ē hoc q⁹
nocte ꝑtata ñ poterat. q⁹ q̄m apte nominare nomen a.
ꝛ nunc omnis lingua ipm̄ meditat. Puto ñ ē hec ephe
sia ciuitas q̄m edificia ei⁹ alta ꝯ sermones ā nouꝫ ꝯ
mea. Et accedens ꝛ q̄ndam iuuenē. interrogauit eū di
cens. Dic in queso q⁹ est nomen ciuitatis hui⁹. Et dixit
ei iuuenis. Ista ē ephesina ciuitas. Hoc audito malchus
cogitabat intra se dicens. Hunc errauit in sciemia mea
Et ḡdiar ḡ deceptare ista ne forte ampli⁹ errem. ꝛ ñ rei
tar ad ꝯis meos. qui me miserūt. Ecce enim excessus
annis detinet me. Hec aūt omnia ipse malchus enarrauit
cum ascendisset in spelunca. quom̄ apte manifestata
ē resurrectio eoꝝ. ꝛ sic septa ꝯ gesta eoꝝ. Malchus ū fact⁹
mercessu mentis ꝛ uolens ēgdi deceptare apprōquat
uic uendentes panes. insimul tradidit mercidi argen
tei argenteos. ꝛ dedit. Ipsi aūt o⁹siderantes argenteos mira
ti ꝯ. pcrigentes alterutrū ꝛ dicentes. Istre iuuenis the
sauros absconditos inuenit. ꝛ ē ante plurimos annos
frat aūt desimo argenteoꝝ anni primi imperij decij.
Malchus ū uidens eos o⁹siderantes inuicē ꝛ oferentē
formidabat. ꝛ ꝛtremiscebat. Putabat enim q⁹ cog
nouisset eum. ꝛ timebat ne imperij decio tradet eum.
Ipsi aūt ꝙrentes o⁹sidebant ꝑsonam eī. Et ipse
metens ac formidans dixit eis. Oro uos habete
argenteos ꝛ nolo panē. tm̄ ne in molesti sitis. Ego

279